

στις κύριες δίκες ρύθμιση, προβλέπει ότι οι καθηγητές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης συνταξιοδοτούνται αυτοδικαίως, όταν συμπληρώσουν το 68ο έτος της ηλικίας τους, και ότι μετά τη συμπλήρωση του 65ου έτους μπορούν να συνεχίσουν τη δραστηριότητά τους βάσει μόνο συμβάσεων ορισμένου χρόνου που συνάπτονται για ένα έτος και μπορούν να ανανεώνονται δύο φορές κατ' ανώτατο όριο, εφόσον η ρύθμιση αυτή εξυπηρετεί θεμιτό στόχο, αναγόμενο κυρίως στην πολιτική που εφαρμόζεται στον τομέα της απασχόλησης και της αγοράς εργασίας, όπως είναι η διασφάλιση ορισμένου ποιοτικού επιπέδου της εκπαίδευσης και η βέλτιστη κατανομή των καθηγητικών θέσεων μεταξύ των γενιών, και εφόσον παρέχει τα πρόσφορα και αναγκαία μέσα για την επίτευξη του στόχου αυτού. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει τη συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών.

Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ δημόσιου φορέα και ιδιώτη, εφόσον μια εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στις κύριες δίκες δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 6, παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/78, το εθνικό δικαστήριο είναι υποχρεωμένο να μην εφαρμόσει τη ρύθμιση αυτή.

(¹) ΕΕ C 220 της 12.9.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Oberlandesgericht Stuttgart (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος κατά του Gaetano Mantello

(Υπόθεση C-261/09) (¹)

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Άρθρο 3, σημείο 2 — *Ne bis in idem* — Έννοια των «ιδίων πράξεων» — Δυνατότητα της δικαστικής αρχής εκτελέσεως να αρνηθεί να εκτελέσει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως — Αμετάκλητη απόφαση που έχει εκδοθεί στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος — Κατοχή ναρκωτικών ουσιών — Διακίνηση ναρκωτικών ουσιών — Εγκληματική οργάνωση)

(2011/C 13/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Stuttgart

Διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά του

Gaetano Mantello

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberlandesgericht Stuttgart — Ερμηνεία του άρθρου 3, σημείο 2, της αποφάσεως-πλαισίου του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1) — Αρχή «*non bis in idem*» σε εθνικό επίπεδο — Δυνατότητα της δικαστικής αρχής εκτελέσεως να αρνηθεί να εκτελέσει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως

εκδοθέν στο πλαίσιο ποινικής διώξεως η οποία αφορά πράξεις εκ των οποίων ένα μέρος έχει αποτελέσει αντικείμενο αμετάκλητης αποφάσεως στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος αυτού — Έννοια των «ιδίων πράξεων» — Περίπτωση στην οποία, κατά την πρώτη ποινική διαδικασία, όλα τα πραγματικά περιστατικά βάσει των οποίων εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως ήταν γνωστά στις προανακριτικές αρχές του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, αλλά δεν χρησιμοποιήθηκαν για λόγους ερευνητικής τακτικής

Διατακτικό

Όσον αφορά την έκδοση και την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως, η έννοια των «ιδίων πράξεων» του άρθρου 3, σημείο 2, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, συνιστά αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης.

Υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, στην οποία η δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος, απαντώντας σε αίτηση παροχής πληροφοριών υπό την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 2, της ως άνω αποφάσεως-πλαισίου την οποία υπέβαλε η δικαστική αρχή εκτελέσεως, προέβη, κατ' εφαρμογή της εθνικής της νομοθεσίας και τηρώντας τις απαιτήσεις που απορρέουν από την κατά το ως άνω άρθρο 3, σημείο 2, έννοια των «ιδίων πράξεων», στη ρητή διαπίστωση ότι η προγενέστερη απόφαση που είχε εκδοθεί στο πλαίσιο της εννόμου τάξεώς της δεν αποτελεί αμετάκλητη απόφαση που να καλύπτει τις πράξεις στις οποίες αναφέρεται το ένταλμά της σύλληψεως και επομένως δεν εμποδίζει την άσκηση της διώξεως την οποία αφορά το εν λόγω ένταλμα σύλληψεως, η δικαστική αρχή εκτελέσεως δεν έχει λόγο να εφαρμόσει, συνεπεία μιας τέτοιας αποφάσεως, τον λόγο υποχρεωτικής μη εκτελέσεως που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο 3, σημείο 2.

(¹) ΕΕ C 220 της 12.9.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 — Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-317/09 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Συμψηφισμός πιστώσεων συνδεδεμένων με διαφορετικές έννομες τάξεις — Αίτημα επιστροφής προκαταβολής — Αρχή της *litis denuntiatio* — Δικαιώματα άμυνας και δικαίωμα για δίκαιη δίκη)

(2011/C 13/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίμουσα): Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES) (εκπρόσωπος: P.-P. Van Gehuchten, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναιρέση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Manhaeve και S. Delaude)